

מלכים-ב-ד) ויהי היום. בכל מקום שבחותוב ויהי - הוא צער. ויהי בימי - צער ודאי. ויהי היום - יום שיש בו צער, וזהו ראש השנה, يوم שיש בו דין קשה על העולם. ויהי היום ויבחר אלישע אל שוגם. יום של ראש השנה היה. ויבחר מוקם ויהי היום - זה רأس השנה. (איוב א) ויהי היום רأس השנה. ויבאו בני האלים - يوم רأس

השנה היה.

בכל פעם שני ימים הם. מה הטעם? כדי שהיה יצחק פלול מדין ורחמיים, שני ימים ולא אחד. שאם ימצא יחידי, יחריב העולם. ועל זה פתוח שמי פעמים ויהי היום ויהי היום.

ויבאו בני האלים - אלו בית דין הגודל. בני הקאלים - וداعי בניו של הפלך קרבאים אלו. והם שבעים ממענים שטוכבים פמיד את המפלך, והם חותכים דין על העולם. להחצצב על ה', וכי מעלה ה' עומדים? אלא בשעה שאלו עומדים בדין, דין הראשון שהכל בו מהו? מי שלא מכבר לשם הקדוש ברוך הוא ושלא מכבר ל התורה ולעבדיו. אף כן - מי הוא שלא חוציא על כבודו של השם הקדוש שלא יתחלל הארץ. מי הוא שלא חוציא לשם זה. ויבוא גם נוטן כבוד לשם זה. ויבוא גם השטן בתוכם, גם - לרבות אזהה הנבקה שלו. אף כן להחצצב על ה', שהוא חושש גם לכבודו של שם זה.

כאן נחלקו עמודי עולם בראשונים. אחד אמר, איוב מחסידי אמות העולם היה. ואחד אמר, מחסידי ישראל היה. ולאחר מכן לכהר על העולם. שהרי יום אחד מזאו רב המניא לאלה. אמר לנו, ודאי למדנו שיש צדיק ורע

ואמיר (מלכים ב ד) ויהי היום. בכל אחר דכתיב ויהי, והוא צער, ויהי בימי צער. ודאי, ויהי היום, יומא דעת ביה צער, אך הוא ראש השנה, יומא דעת ביה דין קשיה על עולם. ויהי היום ויעבר אלישע אל שוגם, יומא דראש השנה הזה. ובכל אחר ויהי היום, דא ראש השנה. (איוב א) ויהי היום ויבואי בני האלים, יום ראש השנה הזה.

בכל זמנה תרין יומין אינון, מאי טעםם. בגין, דלחותי יצחק כליל דין ורחמי, תרין יומין ולא חד. דאלמלא ישתחבב יחידאי, יחריב עלמא. ועל דא בתיב תרין זמנין, ויהי ביום ויהי היום.

ויבאו בני האלים, אלין בית דין רבբא. בני ה' האלים וداعי, בני מלפआ קרייבין לגביה. ואינון שבעין ממון, דסחרין תדריא למלא. ואינון חתcin דין על עולם. להחצצב על יי, וכי על יי קיימי. אלא, בשעתא דאלין קיימי על דין, דין קדמאה דכלא ביה, מאן הוא. דלא Yokir לשמא דקדושא בריך הוא, ודלא Yokir לאורייתא ולעבדוי. אוף ה' כי, מאן הוא דלא חייש על יקירה דשמא קדישא, דלא יתחלל בארא. מאן הוא דלא קדוש ליקירה דקדושא בריך הוא, מאן הוא חייש לשמי יקר לשמא דא. ויבוא גם השטן דלא שיי יקר לשמא דא. ויבוא גם ה' כי להחצצב על יי, דאייה חייש נמי ליקרא דשמא דא.

הבא אפליגו עמודין קדמאין דעלמא. חד אמר, איוב מחסידי אמות העולם הזה. וחדר אמר, מחסידי ישראל הזה. ואליך, לכפרה על עולם. דהא יומא חד אשפחה רב המניא לאליהו. אמר לייה, ודאי פגינן